

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/231/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619204393
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619204393.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu B. T. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. XX, M., zastúpeného splnomocnencom JUDr. Miroslavom Ondrušekom, Radničné námestie 33, Bardejov, proti žalovaným: 1/ L. C., C.. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, 2/ M. C., C.. X.XX.XXXX, bytom Q. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26. júla 2019, č.k. 5C/34/2019-35

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“) uznesením uvedeným v záhlaví zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia podaný pred začatím konania, ktorým žiadal uložiť žalovaným povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k nakladaniu s nehnuteľnosťami v ich bezpodielovom spoluvlastníctve zapísaných na LV č. XX, kat.územia P., okr. V., a to k rodinnému domu, súpisné číslo 63 na parcele č. 142/1, a pozemkom parcela č. 142/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 196 m², parcela č. 142/3 záhrada o výmere 138 m², a to najmä tieto a) scudziť nehnuteľnosti, napr. prevodom na tretiu osobu na základe akejkoľvek zmluvy o prevode nehnuteľnosti, predajom na dobrovoľnej dražbe, alebo obchodnou verejnou súťažou; b) zriadiť k nehnuteľnosti právo tretej osoby, ako napr. predkupné právo, vecné bremeno; c) zaťažiť nehnuteľnosti, napr. zriadením záložného práva, zabezpečovacím prevodom práva alebo akoukoľvek inou ťarchou; d) ručiť nehnuteľnosťami, alebo sa podieľať nehnuteľnosťami na podnikaní inej osoby/najmä inej obchodnej spoločnosti, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že k totožnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.4.2019 č.k. 2C/13/2019-18, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.5.2019. Zabezpečovacie opatrenie bolo zriadené na základe návrhu žalobcu vychádzajúceho zo zhodných okolností, akými žalobca v tomto konaní odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie poukázal na skutkové tvrdenia žalobcu zodpovedajúce obsahu listinných dôkazov, podľa ktorých žalobca na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanými dňa 31.3.2016 nadobudol do vlastníctva byt č. 37 na 2. poschodí na O. XX A. M., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a v príslahlom pozemku, ako boli nehnuteľnosti predmetom zápisu na LV č. XXXX, kat. územia M., okres M.. Uvedená nehnuteľnosť tak v čase prevodu, ako aj v súčasnosti je zaťažená záložným právom na zabezpečenie splnenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava voči žalovaným zo zmluvy o úvere č. 5061380660 zo dňa 16.9.2014, ktoré záložné právo sa žalovaní zaviazali pred podaním návrhu na vklad vlastníckeho práva k bytu v prospech žalobcu vysporiadať a zabezpečiť jeho výmaz. Žalovaní ako predávajúci však túto svoju povinnosť z kúpnej zmluvy nesplnili, keď žalobca tvrdí, že

existenciu záložného práva na nehnuteľnosti zistil až v roku 2019 potom, čo ho veriteľ žalovaných Slovenská sporiteľňa a.s. upozornila na nesplácanie úveru dlžníkmi a možnosť výkonu záložného práva. Vzhľadom na nesplácanie úveru žalovanými žalobca má dôvodnú obavu, že v dôsledku výkonu záložného práva príde o nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve. Žalovaní podľa oznámenia peňažného ústavu Slovenskej sporiteľne a.s. dlhovali z úverovej zmluvy k 22.3.2019 sumu vo výške cca 55.000 €. Žalobca tvrdil, že v prípade speňaženia jeho bytu v súvislosti s výkonom záložného práva na uspokojenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovaným, by z titulu ručiteľského záväzku mal voči nim pohľadávku minimálne vo výške 55.000 €. Na účely zabezpečenia uvedeného nároku, keď žalovaní zjavne nedisponujú dostatkom finančných prostriedkov, súd prvej inštancie v konaní sp.zn. 2C/13/2019 nariadil zabezpečovacie opatrenie na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných, ktoré sú aj predmetom tohto konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Pred zápisom súdneho rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení - záložnom práve do evidencie nehnuteľností, bol však podaný návrh na vklad iného záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaných pod sp.zn. V 175/2019, preto konanie o zápise rozhodnutia súdu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam bolo prerušené. Žalobca uviedol, že pre prípad, ak nedôjde k zápisu súdom zriadeného záložného práva ako prvého v poradí, má dôvodnú obavu, že nebude reálne možné z dotknutých nehnuteľností žalovaných uhradiť škodu, ktorá mu bude spôsobená uspokojením pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s.. Poukázal na to, že žalovaní sa zatajujú, nekomunikujú s ním, preto je presvedčený, že neplnenie si povinnosti žalovaných z úverovej zmluvy uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a.s. preukazuje také konanie žalovaných, ktoré smeruje k bezdôvodnému zaťažovaniu ich majetku. Tým je odôvodnená obava žalobcu o výkon exekúcie jeho budúcej pohľadávky, pretože tretia osoba podala návrh na vklad záložného práva do katastra k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaných, a žalovaní sa takto snažia pre budúcnosť žalobcovi zamedziť uspokojenie jeho nároku na náhradu škody.

3. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 324, § 325, § 326, § 329 Civilného sporového poriadku (CSP) a vyhodnotením podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska existencie potreby neodkladnej úpravy právnych pomerov, osvedčenia nároku žalobcu, ktorého ochrany sa domáha, existencie bezprostredného ohrozenia jeho práv i zásad prednosti zabezpečovacieho opatrenia pred nariadením neodkladného opatrenia dospel k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené, preto návrh žalobcu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol prihladajúc na zásadu zodpovednosti za procesný výsledok strán sporu v konaní, keď procesne neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania, žalovaným žiadne trovy konania nevznikli, z ktorých dôvodov stranám sporu nárok na náhradu trov nepriznal.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že v porovnaní so stavom, ktorý tu existoval v apríli 2019 v čase úpravy právnych pomerov strán zabezpečovacím opatrením - zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaných podľa § 343 CSP, nedošlo k žiadnej zmene pomerov, keď v čase začatia konania o zriadenie zabezpečovacieho opatrenia sp.zn. 2C/13/2019 dňa 28.3.2019 už prebiehalo aj konanie o vklade ďalšieho záložného práva na nehnuteľnosti žalovaných sp.zn. V 175/2019 na základe návrhu zo dňa 5.3.2019. Súd prvej inštancie zdôraznil, že neodkladným opatrením sa neupravujú pomery späť, keďže právne účinky neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti a toto je namieste nariadiť iba v prípade, ak neboli splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. V danej veci však bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, a to má v zmysle zákonnej úpravy postavenie prednostnej alternatívy pri predbežnej úprave právnych pomerov. Žalobca neosvedčil ani neodkladnosť požadovanej úpravy právnych pomerov, a ním navrhované neodkladné opatrenie by predstavovalo neprímeraný zásah do vlastníckeho práva žalovaných v pomere k osvedčeniu práva žalobcu. Žalobca v návrhu neuvádza akého nároku vo veci samej sa voči žalovaným mieni domáhať, ani neosvedčil existenciu trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Doposiaľ nedošlo k zosplatneniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. z úverovej zmluvy voči žalovaným, neboli vykonané žiadne kroky smerujúce k výkonu záložného práva k nehnuteľnosti žalobcu a v katastri nehnuteľnosti nie je na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaných, ktoré sú predmetom konania, evidované žiadne záložné právo. Súd prvej inštancie tiež zdôraznil dlhodobú pasivitu žalobcu a jeho nedôslednosť pri ochrane svojich práv, keď kúpnu zmluvu podpísal v roku 2016, od ktorej doby sa reálne nezaujímal o ochranu svojich práv a odstránenie záložného práva na jeho nehnuteľnostiach.

6. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam (f) a rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

7. Žalobca dôvodil, že zamietnutím návrhu na vydanie neodkladného opatrenia ostane v nevedomosti, či záložné právo zriadené rozhodnutím súdu bude spôsobilé zabezpečiť, čo i len čiastočné uspokojenie jeho pohľadávky voči žalovaným. Navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré by pôsobilo v časovej línii vopred, by sa zabránilo vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností zriadeného v prospech tretej osoby, o obsahu ktorého nemá žalobca vedomosť. Aj keď argument súdu prvej inštancie o tom, že zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením je pravdivý, v danom prípade je nesprávny, keďže existencia zabezpečovacieho opatrenia sa minie účelu, ak bude zapísané záložné právo v prospech žalobcu až v poradí ako druhé, po ukončení vkladu záložného práva sp.zn. V 175/2019. Žalovaní konajú s cieľom znemožniť vymożenie pohľadávky žalobcu, čo viac ako odôvodňuje záver, že exekúcia majetku žalovaných bude ohrozená, keďže ich majetok spotrebuje tretia osoba, v prospech ktorej sa zriaďuje záložné právo.

8. Žalovaným bolo doručované v súlade s § 329 ods. 1 veta druhá CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolaním žalobcu. Žalovaní v určenej lehote vyjadrenie vo veci nepodalí.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zhode s § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP dospejúc k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolacie dôvody namietané žalobcom neboli naplnené, keď súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkové zistenia vyplývajúce z dôkazov predložených žalobcom, ktoré zistenia podriadil pod zodpovedajúce právne normy, ktoré správne interpretoval pri posudzovaní podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie náležite zohľadnil zákonné predpoklady vyžadované pre nariadenie neodkladného opatrenia, a odvolací súd posudzujúc ich splnenie v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, stotožnil sa s jeho záverom, že neboli splnené podmienky pre vyhovieť návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 od. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. V zmysle § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

16. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia teda súd posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením

19. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

20. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu, a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná, obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenujú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie.

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len za situácie, že už z návrhu na jeho nariadenie sú zrejmé také skutkové tvrdenia a označené také dôkazy, ktoré osvedčujú aspoň pravdepodobnosť existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súčasne preukazujú, že skutočne hrozí vznik, či rozširovanie škody alebo inej ujmy na právach a oprávnených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia, keď dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi.

22. Vychádzajúc zo skutkových okolností vymedzených žalobcom v návrhu a vyplývajúcich z pripojených listinných dôkazov odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca neosvedčil existenciu ohrozenia svojich práv a ani nepreukázal existenciu naliehavosti na úprave právnych pomerov strán sporu.

23. Záložné právo viaznúce na nehnuteľnosti žalobcu bytu č. 27 na O. Č.. XX v M., ktorým je zabezpečené uspokojenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. (ďalej tiež peňažný ústav) voči žalovaným z úverovej zmluvy, existovalo už v čase nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu, keď vklad kúpnej zmluvy uzavretej v roku 2016 bol povolený v roku 2017. Žalobca v postavení záložcu si teda musel byť vedomý rizika uspokojenia pohľadávky peňažného ústavu voči žalovaným z predmetu jeho vlastníctva. Právne pomery strán sporu vyplývajúce z existencie záložného práva sa teda nijakým

spôsobom nezmenili. Žalobca nevenoval dostatočnú pozornosť ochrane svojich záujmov, keď napriek tomu, že žalovaní mali zabezpečiť výmaz záložného práva z evidencie nehnuteľnosti pred vkladom vlastníckeho práva k bytu v prospech žalobcu, žalobca nepristúpil k vykonaniu takých právnych úkonov, ktoré by smerovali, či už k výmazu záložného práva alebo k odstúpeniu od zmluvy o prevode nehnuteľnosti alebo inej dohode so žalovanými. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádza, akého budúceho konania vo veci samej sa neodkladné opatrenie týka, a z návrhu ani nemožno vyvodiť ochrany akých záujmov sa mieni žalobca voči žalovaným domáhať návrhom vo veci samej, keďže z neho nevyplýva existencia žiadnej pohľadávky, ktorej exekúcia by mala byť ohrozená, ani bezodkladnosť navrhovanej úpravy právnych pomerov. V zásade je návrh žalobcu založený na domnienkach o možnom ohrození pohľadávky, o ktorej nie je isté, či mu v budúcnosti vo vzťahu k žalobcom vznikne. Postavenie žalobcu ako záložcu vo vzťahu k Slovenskej sporiteľni a.s. ako záložnému veriteľovi, a vo vzťahu k žalovaným ako záložným dlžníkom, sa od času nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nezmenilo. Z obsahu predložených listín vyplýva, že žalovaní disponovali aj nehnuteľnosťou v obci Q., ktorá bola predmetom záložného práva na uspokojenie záväzku žalovaných voči peňažnému ústavu VÚB a.s.. Z tvrdení žalobcu nemožno vyvodiť, aby sa žalovaní zbavovali majetku, alebo ho zaťažovali právom tretích osôb na iné účely, než na uspokojenie pohľadávok, ktoré voči nim majú ďalší veritelia. Existencia záväzkov žalovaných voči tretím osobám môže mať vplyv na mieru uspokojeniu všetkých ich dlžníkov, nemení to však nič na právnych pomeroch strán sporu, aké tu existovali od času nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti zaťaženej záložným právom.

24. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi už bola poskytnutá ochrana prioritnou formou predbežnej úpravy právnych pomerov strán, a to v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2C/13/2019 formou zabezpečovacieho opatrenia, teda zriadenia záložného práva súdom na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaných podľa § 374 CSP. Zriadenie záložného práva súdom k totožným nehnuteľnostiam vylučuje možnosť úpravy právnych pomerov strán neodkladným opatrením. Len fakt, že na nehnuteľnostiach žalovaných, vo vzťahu ku ktorým má byť zapísané záložné právo zriadené súdom prebieha iné vkladové konanie o zápis iného záložného práva, neosvedčuje existenciu žiadneho takého nového (ďalšieho) práva žalobcu vo vzťahu k žalovaným, ktorému by mala byť poskytnutá bezodkladná ochrana. V zmysle zásady „právo patrí bdelym“, naliehavosť na požadovanej neodkladnej úprave právnych pomerov vylučuje už samotný fakt, že žalobca od času nadobudnutia vlastníckeho práva v roku 2017 nerealizoval žiadne úkony smerujúce k ochrane svojho vlastníctva, pokiaľ sa o jeho stratu obával, aj keď v kúpnej zmluve boli ustanovenia o tom, že žalovaní ako predávajúci mali povinnosť zabezpečiť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. Žalobca preto neosvedčil neodkladnosť úpravy právnych pomerov strán sporu, keď neuviedol žiadne okolnosti, z ktorých by vyplývalo nebezpečenstvo reálnej, bezprostredne hroziacej ujmy na jeho vlastníckych právach k nehnuteľnostiam, osobitne za situácie, ak má postavenie záložcu, ktorého priamo zaťažuje zákonná povinnosť strieť výkon záložného práva v prípade, ak pohľadávka nebude uspokojená záložným dlžníkom. Len nedbalosť, či nedôslednosť žalobcu pri spravovaní vlastných záležitostí, nemôže byť dôvodom neodkladnej úpravy právnych pomerov strán sporu. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Zákonu zodpovedajúci je tiež výrok rozhodnutia súdu o náhrade trov konania. Uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu konečného rozhodnutia vo veci, preto súd prvej inštancie správne rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania. Prihliadajúc na zodpovednosť strán za procesný výsledok konania aplikoval § 255 ods. 1 CSP. Žalobca, ktorý bol neúspešnou stranou sporu, nemá nárok na náhradu trov konania a procesne úspešným žalovaným trovy konania nevznikli, preto správne súd prvej inštancie stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

26. Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 CSP). Zohľadňujúc skutočnosť, že na preskúmané rozhodnutie o neodkladnom opatrení sa nahliada ako na rozhodnutie vo veci samej, ktorým sa konanie končí, keďže nebolo vydané v prebiehajúcom konaní, ani na toto konanie nenadväzuje ďalšia žaloba, odvolací súd rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. Odvolací súd aplikoval § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Odvolateľ bol v konaní procesne neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania a procesne úspešným žalovaným v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy, o výške ktorých by bolo potrebné rozhodovať, z ktorých dôvodov odvolací súd vyslovil, že stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).